119068 - Organların ameli, imanın bir parçası ve bir rüknü olup o ameller olmadan iman sahih olmaz.

Soru

Bir grup Müslüman, organların eylemlerini imanın gerçekleşmesi için bir koşul olarak görürler, ancak onun temel rükünlerden saymazlar. Başka bir tabirle imanın sahih olması için bir şart görmezler. Nitekim bu konuda ihtilafa düşülmüştür, bu görüşün doğruluğunu bize açıklamanızı rica ederiz, ayrıca iman açısından organ eylemlerin konumunu belirtiniz.?

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

Kitap, sünnet ve salih selefin icma'ına göre iman söz ve amelden ibaret olup eksilir ve artar, amelsiz iman olmadığı gibi söylem olmadan iman olmaz. Nitekim iman her ikisi olmadan sahih olmaz. Bu konu ehli sünnet nezdinde bilinen bir konudur. Amelin imanın kemalı için bir şarttır görüşü ise Eş'ari ve benzerlerin görüşüdür. Şüphesiz Eşarilerin iman hakkındaki görüşleri murcilerin bir görüşlerindendir.

İmam Şafii rahimehullah şöyle dedi: Sahabeler, tabiinler ve onlara yetiştiklerimiz zatlar şöyle derlerdi: iman; söz, amel ve niyettir. Hiçbiri diğerleri olmadan geçerli olmaz. [1]

Aciri rahimehullah şöyle dedi: Allah bize ve size rahmet eylesin! Biliniz ki; islam alimleri, imanın tüm insanlara vacip olduğuna inanıyorlar iman ise kalp ile tasdik, dil ile ikrar ve organlarla ameldir. Sonra biliniz ki kalple marife ve tasdik dil ile telaffuz olmadan iman olmaz. Organlarla amel olmadan kalp ile marifet ve dil ile telaffuz geçerli değildir. İnsanda şu üç husus tamamlandığı zaman o kişi mümin olur. Bu konu; kitap, sünnet ve islam alimleri tarafından kanıtlanmaktadır.[2]

Şeyhul İslam ibn Teymiye rahimehullah şöyle dedi: Bu meselenin iki tarafı bulunmaktadır; Birincisi: açık olan küfrü ispatındadır. Diğeri ise imanın söz ve amel olmasıyla ilgili konudur. Bir kişinin

kalbinde sabit bir imana sahip olduğu halde, Allah ona namaz, zekat, oruç ve haccı farzettiği halde, O tüm hayatını Allah'a bir secde bile etmeden hayatını geçirmesi mümkün değildir. Bu ancak bir münafıkta veya zındıkta mümkün olabilir. Doğru bir imanla olamaz. [3]

Muhammed bin Abdulvehhap rahimehullah şöyle dedi: Şüphesiz Tevhid, kalple olması gerekir nitekim buda ilimdir. Dille olması gerekir bu da söylemektir. Ve amel ile olması gerekir bu da emirleri yerine getirmek ve yasaklardan kaçınmakla olur. Şayet bunlardan birini yerine getirmezse kişi Müslüman olmaz. Bu konuda ümmet arasında farklı görüş yoktur.

Kişi Tevhid ile ikrar eder de onunla amel etmezse Firavun ve İblis gibi inatçı kafir olur. Şayet açık tevhitle amel ederse ancak içinden buna inanmıyorsa bu halis bir münafıktır. Bu da Allah daha iyi bilir kafirden daha kötüdür.[4]

Yine şöyle demiştir: Allah sana rahmet eylesin bil ki; Allah'ın dini kalpte itikat ile olur, sevgi ve buğz ile olur. Dilde ise, küfürle telaffuzdan kaçınarak tevhitle telaffuzla olur. İslam'ın rükünlerini yerine getirmekle organ eylemleriyle olur. Küfre götüren eylemleri bırakarak. … bunlardan biri yerine getirilmezse kişi mürtet ve kafir olur. [5]

Ehli sünnetin bu konudaki sözleri çoktur. Bununla beraber Daimi fetva kurulu, organlarla amelin imanın kemali için bir şart olduğunu öner süren kitaplardan sakındırmıştır. Bu görüşün Mürcie ehlinin görüşü olduğunu bildirmiştir.[6]

Ehli sünnete göre organların ameli imanın bir rüknü ve ondan bir parça olduğuna söylemektedirler. Nitekim ameller olmadan iman geçerli olmaz. Onun olmaması kalbin amelin eylemi yerine getirilmediği anlamını taşır. Çünkü her ikisin arasında ayrılmaz bir bağlantı mevcuttur. Her kim organlarıyla amel etmez bilerek ve gücü yettiği halde sadece kalbi ile inanarak imana sahip olacağını zannederse imkansız bir şeye inanmış sayılır. Açık ve gizli durum arasındaki bağlantıyı yok saymış olur ve Mürcienin görüşüne katılmış olur.

En iyisini Allah bilir.

[1] Şerh Usul itikat ehl sünne, el kai, 5/956. Mecmu el fetava 7/209

[2] El şeria 2/611

[3] Mecmu el fetava 7/616

[4] El dürer el seniyye fi ecvibe el necdiye 2/124

[5] El dürer el seniyye 10/87

[6] Daimi Fetva Kurulu fetvaları 2/127-139 ikinci cilt.